

Kl. 14.40

Jan Petersen (S):

Som en af forfatterne til beretning nr. 4 fra folketingssamlingen 1996-97 om netop det her problem, er det lidt ærgerligt at skulle stå her og sige, som vi skrev i beretningen: Kun som en sidste udvej og som en sikkerhedsventil vil national lovgivning kunne komme på tale.

Og det gjorde det så. Ærgerligt, men vi forpligtede os dengang – og det vil vi selvfølgelig også stå ved i dag i Socialdemokratiet – til, at hvis ikke vi kunne overbevise EU om, at det var tilstrækkeligt at implementere på den måde, vi havde lagt op til i beretningen, og som vi alle var enige om, arbejdsmarkedets parter og de politikere, der har den her beretning, ja, så måtte vi ty til den sidste udvej.

Derfor skal jeg give tilslutning til, at beskæftigelsesministeren kan få det her forslag igennem Folketingssalen med vores stemmer, og vi lægger også til grund, at man har anlagt samme vurdering på arbejdsmarkedet, idet høringssvarene fra hovedorganisationerne bekræfter, at det så er det, vi må gøre.

Så derfor er det et tilsagn om, at Socialdemokratiet selvfølgelig støtter det, vi også selv har været med til at tilrettelægge.

Bent Bøgsted (DF):

Det drejer sig om en lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivet. Regeringen ønsker at gennemføre de arbejdsretlige dele af Rådets direktiv af 23. november 1993 om tilrettelæggelse af arbejdstiden.

Det skulle have været gennemført den 20. november 1996. Hvorfor den tidligere regering ikke har fået det gennemført, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men hr. Jan Petersen har lige forklaret mig hvorfor.

Det er et arbejdsmiljødirektiv udstedt med hjemmel i EF-traktatens artikel 118 A. De arbejdsretlige bestemmelser har hidtil været gennemført alene ved kollektive overenskomster og aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Da man vurderede implementeringen i efteråret 1996, kunne man konstatere, at de fleste var dækket af aftaler, der var indgået, men der var også grupper, navnlig på det private arbejdsmarked, der ikke var direkte omfattet af aftalerne.

I 1997 meddelte den daværende regering, at man havde gennemført direktivet via kollektive overenskomster.

Den 20. november 1999 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse om et indledende skridt til en retssag mod Danmark. EU mente ikke, at implementeringen alene ved kollektive overenskomster var tilstrækkelig. Derfor er vi nærmest tvunget af EU til at gennemføre denne lov.

Det er lidt uheldigt, at det skal være sådan, og det er ikke første gang, det sker, og det bliver heller ikke sidste gang, at et EF-direktiv laver indgreb på det danske arbejdsmarked. Der vil komme mere af den slags. Derfor må vi i lovgivningen prøve at være på forkant med EU, så vi kan få mere indflydelse på de love, vi skal vedtage. Det er en ulempe, som Dansk Folkeparti før har påpeget, og nu kan vi gøre det igen.

Det mest positive ved dette lovforslag er, at det ikke laver indgreb i gældende overenskomster på området, og at arbejdsmarkedets parter altid kan forhandle sig frem til en aftale, der kan være bedre end EF-direktivet, der er et minimumsdirektiv, der ikke forhindrer medlemstaternes adgang til at indføre bestemmelser, der er gunstigere.

Der er arbejdsområder, hvor arbejdstidsdirektivet først skal gennemføres senere, og her vil der blive taget stilling til en eventuel supplerende lovgivning, når parterne tilkendegiver, at der er forhandlet færdigt om aftaleimplementering af ændringsdirektivet.

Loven vil skulle vige for indgåede aftaler, der gennemfører arbejdstidsdirektivet. Det vil gælde såvel tidligere indgåede aftaler som eventuelle aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Regeringen har i enighed med arbejdsmarkedets parter fundet det rigtigst at afslutte sagen med en lov, der skal gælde for de ikkeoverenskomstdækkede lønmodtagere. På den baggrund stemmer Dansk Folkeparti ja til forslaget.

Lars Barfoed (KF):

Der ligger jo en del års overvejelser og drøftelser med Kommissionen bag det lovforslag, vi nu skal tage stilling til.

Kl. 14.45

Som andre har været inde på, så taler vi om et direktiv, som daterer sig tilbage til 1993, og som skulle have været implementeret i 1996. Vi har vel her i landet gået og ment, at vi sådan set havde implementeret det, i og med at den faktiske retstilstand på størstedelen af arbejdsmarkedet i hvert fald opfylder direktivet.

Men vi skal altså opfylde alle formalia her, og der synes vi så, at det er en udmærket løsning, der er fundet, hvor vi lovgiver for de områder,